

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a dr. Tündik Henrietta ügyvéd (felperesi képviselő címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) **felperesnek**, dr. Laskovics Árpád kamarai jogtanácsos által képviselt **alperes neve** (alperes címe) **alperes** ellen vezénylés jogellenes megszüntetése jogkövetkezménye, és sérelemdíj iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 4.M.70.082/2020/7. számú ítélete ellen az alperes 10. sorszámú fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

### **í t é l e t e t:**

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 125.176 forint (százhuszonötezer-százhetvenhat) elsőfokú, és 20.000 forint (húszezer) másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

### **I n d o k o l á s**

#### **Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás**

- [1] A felperes a ... teljesített szolgálatot, mint főnyomozó. Egy nyirokcsomónak minősült duzzanat eltávolítása érdekében 2011. november 30-án baloldali nyaki ambuláns műtétet végeztek rajta. A műtét során átvágásra került az ún. accessorius ideg, melyről a felperesnek a későbbiekben évekig nem volt tudomása. A műtét következményeként visszatérő egészségügyi problémái miatt folyamatosan orvoshoz járt.
- [2] A Belügyminiszter a 2013. február 26. napján kelt BM-001/678/2013. számú határozatával a felperest 2013. március 1. -i hatállyal az alperes állományába vezényelte, ahol felderítőként dolgozott a ..., közvetlen felettese **R.N.** osztályvezető volt.
- [3] A felperes 2013.október 14-én egy idegsebészeti műtéten esett át, amelynek során idegátültetést, ún. graft műtétet végeztek rajta. A műtétet követően a felperes fél év rehabilitáción volt, majd a munkába állt. Az állapota azonban romlott, 2016. évben többször volt 30 napot meghaladóan betegállományban, melyeket követően orvosi felülvizsgálatok történtek. **V.E.** felülvizsgáló orvos 2016. április 25-én a felperes orvosi kiskönyvébe többek között azon bejegyzést tette, hogy „Lőfegyvere ha van, bevonandó” valamint, „Ha utána sem szolgálatképes ... mérlegelendő”.

- [4] A felperes a bejegyzésekről és a vizsgálat eredményéről tájékoztatta **T.I.** alapellátó orvost és felettesét **R.N.**et. Ezt követően behívták a felperest és szóban közölték vele, hogy megszüntetik a vezényletét, erre figyelemmel le kell szerelnie.
- [5] **R.N.** 2016. április 28-án javaslatot tett az alperes főigazgatója felé a vezénylet megszüntetésére, amelyet **K.J.** igazgató is aláírt. Ezt követően a **H.J.** főigazgató 2016. május 4. napján a Belügyminiszter felé javaslatot tett a vezénylet megszüntetésére. A Belügyminiszter a 2016. május 9. napján kelt ... számú határozatával a felperes vezényletét 2016. május 15-i hatállyal, indokolás nélkül megszüntette a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (Hszt.) 66.§ (2) bekezdésére hivatkozással. A határozat rögzítette, hogy a felperes beosztása a ... rendelkezési állománya.
- [6] A ... vezetője a 2016. május 25-én kelt ... számú parancsával, 2016. május 24-i hatállyal a vezénylet megszüntetése miatt a felperest a ... állományába helyezte 2017. május 23-ig tartó időtartamban. A parancs szerint a munkavégzés helyéül a Bűnügyi Igazgatóságot jelölték ki, valamint 2016. május 16-tól május 23-ig szolgálatmentességet engedélyeztek.
- [7] A ... vezetője a 2016. május 25-én kelt ...számú parancsban a felperest 2016. május 16. napi hatállyal besorolta a tiszti besorolási osztály „C” besorolási kategóriába és „5” fizetési fokozatba. Illetményét összesen 440.300.-Ft-ban állapította meg. A felperes távolléti díja a vezénylet megszüntetését megelőzően 686.900.-Ft volt.
- [8] Tekintettel arra, hogy egészségi állapota miatt a felperes beosztásában nem tudott munkát végezni, 2016. június 23-án elrendelésre került a ... eljárás. Ennek eredményeként a ... 2016. szeptember 15. napján kelt határozatában a felperest hivatásos szolgálatra alkalmatlannak minősítette, egyben megállapította, hogy össz-szervezeti egészségkárosodása 44%-os, egészségi állapota 56%-os.
- [9] A felperes az I. fokú határozattal szemben fellebbezett, ennek eredményeként a II. fokú Felülvizsgáló Orvosi Bizottság a 2016. november 8. napján kelt határozatában annyiban módosította az elsőfokú határozatot, hogy az össz-szervezeti egészségkárosodást 41%-ban, egészségi állapotát 59%-ban állapította meg, valamint azt is rögzítette, hogy a felperes hivatásos szolgálatra alkalmatlan.
- [10] A II. fokú Orvosi Bizottság jogerős határozata alapján az ... vezetője 2016. december 28-án kelt határozatával a felperes szolgálati viszonyát 5 hónap felmentési idővel, felmentéssel megszüntette. A határozat rögzítette, hogy a szolgálati viszony megszüntetésének időpontja 2017. május 29. napja, a tényleges hivatásos szolgálati viszonyban eltöltött ideje 17 év 10 hónap 29 nap. A felperes hat havi távolléti díjnak megfelelő összegű végkielégítésre volt jogosult.

### **A felperes keresete, az alperes ellenkérelme**

- [11] A felperes 2016. június 15. napján keresetet nyújtott be, figyelemmel arra, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg vezényletét, mivel annak valódi indoka az egészségi állapota volt. Ebben a körben hivatkozott az egyenlő bánásmód sérelmére. Előadta, hogy az alperesnek el kellett volna elrendelnie a ... eljárást, ugyanis a Hszt. 62-69.§-ai alapján lett volna lehetőség arra, hogy a vezénylet helye szerinti szerv vezetője kezdeményezze a felülvizsgálatot. Amennyiben az alperes

elrendelte volna a ... vizsgálatot, akkor magasabb illetmény számított a számítás alapjául a jogviszony megszüntetésekor. Ehhez képest azonban a vezénylest megszüntették, átsorolták, az illetményét lecsökkentették és csak ezt követően indították meg a ... eljárást. Erre tekintettel elmaradt jövedelem címén 2.626.578.-Ft, végkielégítés címén 611.002.-Ft, valamint sérelemdíj jogcímén 4.603.062 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

- [12] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a vezénylest indokolás nélkül megszüntethető, ezért amennyiben arra indokot kellene megjelölni, az kiüresítené a jogintézmény lényegét. Előadta, hogy a vezénylest a belügyminiszternek van joga megszüntetni, az alperes csak javaslatot tett arra, aminek a jogszerűsége azonban nem vitatható, mivel az nem joghatást kiváltó intézkedés. Álláspontja szerint két külön döntés született, az egyik a főigazgató részéről, a másik a belügyminiszter részéről, akinek nem kötelező egyetérteni a kezdeményezővel. Az alperes hivatkozott arra, hogy a felperes egészségügyi kiskönyvéből megállapítható, hogy végig alkalmas volt, az utolsó ilyen vizsgálat 2015. október 13-án történt, amikor szintén alkalmas minősítést kapott a felperes. Utalt az 57/2009. (X.30.) IRM-ÖM-PTNM együttes rendeletben foglaltakra, miszerint annak 40.§ és 45.§-ában foglaltak alapján nem volt kötelessége elrendelni a ... eljárást, a felülvizsgáló orvos pedig nem tett javaslatot annak megindítására.
- [13] Az alperes a perben mindvégig vitatta, hogy a vezénylest megszüntetése összefüggött volna a felperes egészségi állapotával, álláspontja szerint ahhoz komplex okok vezettek. Ennél fogva hátrányos megkülönböztetést nem követett el, álláspontja szerint a felperes nem valószínűsítette az alperes jogellenes eljárását.
- [14] Sérelemdíj kapcsán előadta, hogy a Hszt. 271.§-a csak a jogviszony jogellenes megszüntetése esetén alkalmazható, de az alperes nem szüntette meg a felperes jogviszonyát.

### **Az elsőfokú bíróság ítélete**

- [15] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek kártérítés címén 1.503.520 forint elmaradt illetményt, sérelemdíj címén 1.000.000 forintot, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [16] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes részéről a vezénylest megszüntetésére vonatkozó javaslattétel joghatást kiváltó, illetménycsökkenést eredményező intézkedés volt. A ... eljárással kapcsolatban az elsőfokú bíróság álláspontja az volt, hogy megfelel a jogszabályoknak az az alperesi előadás, miszerint 2016. áprilisában az alperesnek nem volt jogszabályi kötelezettsége az eljárást kezdeményezni, de arra lehetősége lett volna. Rámutatott a bíróság arra, hogy 2016. június 1-jén már olyan bejegyzés olvasható a kiskönyvben, hogy „parancsnoki ... indul ", majd június 8-án „a beteg ...-et szeretne", majd június 23-án „... indítva" olvasható. A fentiekből következik, hogy a vezénylest megszüntetésekor már volt olyan állapotban a felperes, hogy a ... eljárás megindítható lehessen. Az elsőfokú bíróságban az a meggyőződés alakult ki, hogy a vezénylest megszüntetésére tett javaslat összefüggésben állt a bejegyzésekkel és a felperes egészségi állapotával. Ezt erősíti az a körülmény is, hogy a tanúk közül senki nem tudott számot adni a vezénylest megszüntetése elfogadható indokáról, két tanú pedig a nyilatkozattételt visszautasította. Mindez együttvéve igazolja, hogy a felperest a hátrány, amely a vezénylest megszüntetésében és annak következményeiben nyilvánult meg, az egészségi állapota miatt érte, ennél fogva az alperes intézkedése diszkriminatív volt, amely miatt kártérítési felelősséggel tartozik.

- [17] A kártérítésre jogot adó időszak vonatkozásában az elsőfokú bíróság kvázi fikciót alkalmazva, a ténylegesen lefolytatott első-, és másodfokú ... eljárás időpontjait vette alapul. Az elsőfokú bíróság a 2016.május 16. napja és 2016. november 30. napja közötti időszakra vonatkozóan találta a keresetet jogalapjában alaposnak, összecszerűségében pedig részben alaposnak. A felperes távolléti díja a vezénylés alatt 686.900 forint volt, a vezénylés megszűnését követően pedig 440.300 forint lett. A fenti időszakot figyelembevéve, az elsőfokú bíróság 1.503.520 forint elmaradt illetmény megfizetésére kötelezte az alperest.
- [18] Az elsőfokú bíróság az alérleti díj kiesése címén előterjesztett követelést bizonyítatlanság miatt elutasította.
- [19] A fegyver bevonással kapcsolatban pedig azért nem folytatott le a bíróság bizonyítást, mert annak nem tulajdonított különösebb jelentőséget.
- [20] A sérelemdíj kapcsán megítélése szerint téves volt az alperes azon hivatkozása, hogy az csak a jogviszony jogellenes megszüntetése esetén merülhet fel. A Hszt. XX. fejezete világosan akként rendelkezik, hogy a szolgálati viszonnal összefüggő személyiségi jogsérelem esetén a sérelemdíjra vonatkozó Ptk. 2:52.§ (1) bekezdését kell alkalmazni. Az elsőfokú bíróság összehasonlító csoportként az egyenlő bánásmód sérelmének megállapítása kapcsán nem kérte a felperestől a név szerinti személyek megjelölését. Jelen esetben a hátrány, amely a vezénylés megszüntetésében és az ezzel járó illetménycsökkenésben és presztízsveszteségben nyilvánult meg, egyszerűen konkrét személyek megjelölése nélkül is igazolható volt.
- [21] Az elsőfokú bíróság a hátrányos megkülönböztetést megállapította, mivel a felperes személyiségi joga sérült, így a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:43.§ c) pontja alapján sérelemdíjra jogosult. A hátrány tekintetében a felperes által előadottakat elfogadta a bíróság, miszerint a majdnem 18 évnyi hivatásos szolgálati jogviszony ellenére lealacsonyító és megalázó volt az, hogy a megbeszéltekkel ellentétben hirtelen megszüntették a vezénylést. Ezáltal egyfajta lefokozás valósult meg. A bíróság a sérelemdíj összegének megállapítása során mérlegelte, hogy a felperes részéről az az évekig tartó egyre nagyobb energiát felemésztő igyekezetet, amivel egészség romlása ellenére megkísérelte a munkáját végezni. Értékelte, hogy a jogsértés súlya igazából abban állt, hogy az alperes nem várta meg azt az időpontot, amikor maga is kezdeményezhette volna a ... eljárást, hanem az indokolás hiányát kihasználva megszabadult a felperestől. A felperesi követelést azonban túlnyomórészt eltúlzottnak találta a bíróság, figyelemmel arra, hogy a ... eljárás és az azt követő vezénylés megszüntetése mindenképpen bekövetkezett volna. A fentiekben kifejtettekre figyelemmel a bíróság 1.000.000 forintot találta a jogsértéssel arányban állónak.

### **Fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem**

- [22] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a felperes keresetének elutasítását kérte. Kérte a tényállás kiegészítését, miszerint az alperes a felperes 2011. november 30. napján végrehajtott műtétjéről, valamint az

annak következményeként fennálló egészségügyi problémáiról vezénylésének kezdeményezésekor már tudomással rendelkezett. Ezt alátámasztja az a tény, hogy a felperes egészségügyi törzskönyvében (kiskönyv) első alkalommal 2011. december 1-jei bejegyzéssel dokumentálásra került a műtét.

- [23] Hivatkozott az alperes a Hszt. végrehajtásáról szóló 154/2015. (VI.19.) Korm. rendelet 26.§ (5) bekezdés a) pontjára, miszerint a miniszter által irányított szervhez szolgálati beosztásra vezényelték esetében a vezénylés megszüntetésének okát és indokát a kezdeményezésben nem kell megjelölni. Előadta, hogy a belügyminiszter által hozott sérelmezett döntés és annak előzményét képező kezdeményező javaslat nem tekinthető egy egységnek, így joghatás kiváltására sem alkalmas. A belügyminiszternek lehetősége van arra, hogy a javaslatot nem támogatja, így az előterjesztés ellenére az érintett vezénylésben változást nem eszközöl. Álláspontja szerint joghatás, azaz a vezénylés megszüntetése kizárólag a vezénylést megszüntető döntéshez köthető, az annak előzményét képező javaslathoz nem. A vezénylés megszüntetése után a felperes szolgálati viszonya továbbra is fennállt az őt vezénylő szervnél.
- [24] A fentiekén túl az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokból nem következő, okszerűtlen, téves megállapításra jutott, hiszen a tanúvallomások és az okirati bizonyítékok alapján nem nyert az kétséget kizáróan bizonyítást, hogy a felperes vezénylése megszüntetésének kezdeményezésére egészségi állapota miatt került sor. A felperes a perben nem bizonyította a rendeltetésellenességre vonatkozó állítását, amely alapján ítéleti bizonyossággal megállapítható lenne az alperes rendeltetésellenes joggyakorlása.
- [25] Figyelemmel arra, hogy az alperes a felperes vezénylése megszüntetését indokolás nélkül kezdeményezte, így az elsőfokú ítélet megállapításai téves bírói következtetésen alapulnak.
- [26] Az egyenlő bánásmód követelményének megsértése kapcsán az alperes előadta, hogy a vezénylés megszüntetését kezdeményező javaslat joghatás kiváltására, így sérelem, hátrány okozására nem alkalmas. Amennyiben az egyenlő bánásmód követelményének megsértése mégis vizsgálat tárgyát képezi, abban az esetben a per vonatkozásában összehasonlítható helyzetben lévő személy, vagy a csoportok azok lehettek volna, akik az alperesnél egészségügyi szabadságon voltak, valamint felülvizsgálati eljárás kezdeményezése, vagy annak elrendelése előtt álltak.
- [27] Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú eljárás során megfelelően bizonyította, hogy a felperes vezénylése megszüntetésének kezdeményezése során a felperes által megjelölt egészségi állapot, mint védett tulajdonság miatt a felperessel szemben hátrányos megkülönböztetést nem alkalmazott.
- [28] Az alperes felhívta a figyelmet arra, hogy amennyiben a felperes vonatkozásában a felülvizsgálati eljárás elrendelésre került volna, úgy a felülvizsgálati eljárás időtartama alatt is jogszerű lett volna a vezénylés megszüntetését kezdeményező javaslat, ugyanis a felülvizsgálati eljárás elrendelésének felfüggesztő hatálya nincs.

- [29] Hivatkozott arra, hogy sérelemdíj megfizetésére csak a felperes szolgálati jogviszonya jogellenes megszüntetésével okozott személyiségi jogsértés esetén lenne kötelezhető. Az alperes azonban csupán a vezénylés megszüntetését kezdeményezte.
- [30] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, annak helyes tényállása és jogi indokolása alapján. Hivatkozott arra, hogy a perben beszerzett bizonyítékok alapján arra lehetett következtetni, hogy a felperes megromlott egészségi állapota miatt döntöttek a vezénylés megszüntetéséről. Az alperes nem tudta bizonyítani, hogy ... eljárás kezdeményezett, melyet jogszabály lehetővé tett számára.

### **A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai**

- [31] Az alperes fellebbezése megalapozott.
- [32] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helytállóan állapította meg, a bizonyítási eljárást lefolytatta, azonban az érdemi döntésével és annak jogi indokaival nem értett egyet, ezért a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 253.§ (2) bekezdése alapján megváltoztatta az elsőfokú ítéletet.
- [33] A másodfokú bíróság a fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá:
- [34] A Hszt. 62.§ (1) bekezdése szerint a hivatásos állomány tagja kormányzati, rendvédelmi vagy egyéb biztonsági érdekből a miniszter, a más szervet irányító vagy vezető miniszter, a más szerv és a rendvédelmi szerv megállapodása alapján - beleegyezésével - munkakör vagy meghatározott feladat ellátására más szervhez vezényelhető szolgálatteljesítésre.
- [35] A 66.§ (2) bekezdése szerint az 51. § (2) bekezdésében meghatározott szervhez szolgálati beosztás betöltésére történő vezénylés megszüntetését az 51.§ (2) bekezdése szerinti szerv indokolás nélkül kezdeményezheti.
- [36] A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény végrehajtásáról szóló 154/2015. (VI.19.) Korm. rendelet 26.§ (5) bekezdés a) pontja értelmében a miniszter által irányított szervhez szolgálati beosztásra vezényeltek esetében a vezénylés megszüntetésének okát és indokát a kezdeményezésben nem kell megjelölni.
- [37] A Kormányrendelet 40.§ (2) bekezdése szerint a ... eljárás elrendelését kezdeményezheti:
- a) a hivatásos állomány tagja, ha a beosztásával járó feladatok ellátására egészségi állapota miatt alkalmatlannak tartja magát,
  - b) az alapellátó orvos vagy a közvetlen szolgálati előljáró, ha a hivatásos állomány tagjának egészségi állapotára figyelemmel ezt szükségesnek tartja,
- [38] A (3) bekezdés szerint az alapellátó orvos köteles kezdeményezni a ... eljárás elrendelését
- a) ha a szolgálatképtelenség harminc napon túli meghosszabbítása érdekében ellenőrző orvosi vizsgálatot végző orvos, illetve hathónapos orvosi felülvizsgáló bizottság erre irányuló javaslatot tesz,

b) legkésőbb az 54.§ (7) bekezdése szerint számított egészségügyi szabadság 9. hónapjában.

- [39] A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható az, hogy a jogszabályban meghatározott feltételek egyike sem állt fenn. A felülvizsgálatot végző orvos, V.E. volt, aki tanúként előadta, hogy amennyiben a ... eljárás elrendelése indokolt, akkor azt jegyzik be a kiskönyvbe, hogy a ... eljárás indokolt. Jelen esetben azonban a felperes kiskönyvébe az került rögzítésre, hogy ... eljárás mérlegelendő, azaz a felülvizsgálatot végző orvos nem tett javaslatot a ... eljárás elrendelésére. A felperes maga nem kérte a ... eljárás elrendelésének kezdeményezését, valamint a jogszabályban meghatározott egészségügyi szabadság 9. hónapja sem telt még le.
- [40] Az ellenőrző orvos a ... elrendelésére javaslattal nem élt az alperes ellátó orvosa irányában, így a ... eljárás elrendelése kezdeményezését az alapellátó orvos mérlegelésére bízta, a kezdeményezésre vonatkozó jogszabályi kötelezettsége az alperesnek nem volt.
- [41] T.I. az alapellátó orvos a tanúvallomása során előadta, hogy azért nem kezdeményezte a ... eljárást, mivel folyamatban volt a felperes kivizsgálása. Ahhoz, hogy egy ... eljárás kezdeményezhető legyen, részletesen meg kell indokolni, hogy azt milyen betegséghez tartozó kódok alapján kéri. Amíg nincs a kezükben valamennyi dokumentáció addig nem is tudják kezdeményezni a ... eljárást. A tanú elmondta azt is, hogy a pszichiátriai vizsgálata is folyamatban volt időközben a felperesnek és ez is akadályozta a ... eljárás megindítását, figyelemmel arra, hogy ezen orvosi dokumentációra szükség lett volna.
- [42] A fentiek alapján az alperesnek nem volt kötelezettsége megindítani a ... eljárást. Rámutat a másodfokú bíróság arra, hogy amennyiben a felperes úgy érezte, hogy nem alkalmas szolgálat ellátására, saját maga is kezdeményezhette volna a ... eljárás elrendelését, melyet nem tett meg.
- [43] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes megjelölte a védett tulajdonságként az egészségi állapotát, hátrányként az illetménykülönbözetet, valamint valószínűsítette az egyenlő bánásmód sérelmének fennállását. Ennek következtében, mint ahogy arra az elsőfokú bíróság is rámutatott, az alperesnek kellett bizonyítania azt, hogy a vezénylés megszüntetése és az egészségi állapot között nem volt oksági kapcsolat és nem sértette meg az egyenlő bánásmód követelményét.
- [44] A másodfokú bíróság megítélése szerint a jelen esetben mérlegelni kell azt a körülményt is, hogy az alperesnek a vezénylés kezdetekor már tudott arról, hogy a felperesnek 2011. november 30-án volt egy műtétje volt. Ezt követően a felperest 2013. október 14-én ismét megműtötték, valamint a vezénylés ideje alatt is több alkalommal volt egészségügyi szabadságon. A másodfokú bíróság álláspontja szerint téves az az elsőfokú ítéleti következtetés, miszerint a munkáltató indokolatlan gyorsasággal rendelte el a vezénylés megszüntetésére vonatkozó javaslat kezdeményezését. Az alperesnek ugyanis végig tudomása volt a vezénylés ideje alatt, hogy a felperes egészségügyi problémával küzd. Az alperesnek lehetősége lett volna már a 2013. október 14-i műtétet követően is a vezénylés megszüntetését kezdeményezni. Erre azonban nem került sor, még további két évig az állományában tartotta a felperest. Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a felperes 2015. évben történt orvosi alkalmassági vizsgálata során alkalmasnak minősült.

- [45] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes bizonyította, hogy nem sértette meg az egyenlő bánásmód követelményét. Ezen következtetést alátámasztja az a körülmény is, hogy az alperes tudomással bírt a felperes egészségi állapotáról, az nem egyik napról a másik napra romlott meg, hanem ez egy hosszú folyamat volt.
- [46] Az alperes a meghallgatott tanúk vallomásaival bizonyította azt, hogy a felperes vezényletének megszüntetése mögött nem egészségügyi okok álltak a háttérben. **R.N.**, felperes volt felettese úgy nyilatkozott, hogy a vezénylet megszüntetésének háttérében komplex okok álltak. **K.J.** ezredes igazgató pedig azt adta elő, hogy biztos szakmai indokai voltak a vezénylet megszüntetésének, mert általában szakmai indokok szoktak a vezénylet megszüntetésének háttérében állni.
- [47] A fent levezetett okfejtés alapján a másodfokú bíróság egyetértett az alperes fellebbezésében foglaltakkal, miszerint hiányzik az okozati összefüggés a hátrány és a védett tulajdonság között.
- [48] A másodfokú bíróság egyetértett azon alperesi érveléssel, miszerint a vezénylet megszüntetésére vonatkozó alperesi javaslat, valamint a vezénylet megszüntetését elrendelő belügyminiszteri döntés nem együttes döntés, figyelemmel arra, hogy az alperes főigazgatója kezdeményező, a belügyminiszter pedig döntéshozói jogkörrel rendelkezik. A belügyminiszter a javaslatot támogathatja, így a vezénylet megszünteti, illetve mérlegelési jogkörében ezzel ellentétes döntést is hozhat. A felperes vezényletének megszüntetéséről **H.J.** rendőr vezérőrnagy főigazgató tett javaslatot a belügyminiszternek 2016. május 4-én. Az eljárás során maga a felperes sem állította, hogy a vezénylet megszüntetését kezdeményező alperesi főigazgató, valamint a vezénylet megszüntetéséről döntést hozó belügyminiszter tudott volna az egészségi állapotáról, illetve, hogy a vezénylet megszüntetésére vonatkozó javaslat ez okból került előterjesztésre. Mivel a körülményeket a döntés meghozatalára javaslattételi joggal rendelkező és arról döntő személyek igazoltan nem ismerhették, így az nem is játszhatott szerepet döntésük meghozatalában. E körben hivatkozik a Fővárosi Ítéltábla Kúria Mfv.II.10.035/2019/3. számú határozatára, ahol hasonló tényállás mellett a Kúria szintén ezen álláspontra jutott.
- [49] Figyelemmel arra, hogy a felperes, bár valószínűsítette az egyenlő bánásmód sérelmét, azonban az alperes bizonyítással kimentette magát, így a felperes keresete megalapozatlan, ezért azt a másodfokú bíróság elutasította.

## **Záró rész**

- [50] A másodfokú bíróság a Pp. 78. §-a alapján kötelezte a felperest első-, és másodfokú perköltség megfizetésére, melynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése, és (5) bekezdése alapján állapította meg.
- [51] A felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosult, így az eljárási illetéket és a fellebbezési illetéket az állam viseli a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (1) bekezdés és 14.§-a alapján.
- [52] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp.256/A.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.



[53] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 233.§-a zárja ki.

Budapest, 2021. február 11.

dr. Vajas Sándor s.k.  
a tanács elnöke

dr. Kovács Edit s.k.  
előadó bíró

dr. Kulisity Mária s.k.  
bíró

A kiadmány hitelül:  
Molnárné Schindler Éva  
tisztviselő